

більшості з них застосовується поєднання прямих і непрямих методів фіскального регулювання інноваційної активності економічних суб'єктів. До найбільш прийнятних для застосування в Україні можна віднести: здійснення урядових закупівель інноваційних розробок; надання державних гарантій по кредитах і податкових пільг ключовим суб'єктам інноваційного бізнесу; надання податкових кредитів і державних компенсацій комерційним компаніям, що самостійно займаються науковими дослідженнями і розробками; надання пільг некомерційним організаціям ліцензіатам-патентовласникам, які перебувають у державній власності. Для інноваційного розвитку української економіки необхідно поєднання найефективніших механізмів бюджетно-податкового регулювання та стимулювання інноваційної діяльності.

Література

1. *Касьяненко В.* Зарубіжний досвід управління інноваційним потенціалом економіки та можливості його використання в Україні / В. Касьяненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2011. — № 4. — С. 200—204.
2. *Замасло О.* Податковий механізм стимулювання інноваційної діяльності в Україні / О. Замасло // Формування ринкової економіки в Україні. — 2009. — № 19. — С. 235—240.
3. *Блискавка Т.* Зарубіжний досвід фіскального регулювання інноваційного процесу в економічно розвинених країнах / Т. Блискавка // Дослідження міжнародної економіки. — 2011. — № 1(66). — С. 155—165.
4. *Дем'янюк О.* Податкові важелі стимулювання інноваційної діяльності / О. Дем'янюк // Інноваційна економіка. — 2010. — № 2. — С. 241—245.

Солтусенко О. М.,

«Фінанси», 5 курс

Донецький державний університет управління

Науковий керівник — к.е.н., доцент Мамченко К.Ю.

ФІСКАЛЬНІ ІНСТРУМЕНТИ ЯК СТАБІЛІЗАТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Падіння основних економічних показників України у другій половині 2012 року завершує період так званої стабілізації і

дворічного періоду економічного росту. Нині в Україні досить гостро стоїть питання фінансової стабілізації економічного розвитку. Одними із важливих інструментів для подолання кризових явищ у країні може бути впровадження стабілізаційної фіскальної політики.

На жаль, в Україні інструменти фіскальної політики не досить активно впроваджуються саме для макроекономічного регулювання і не повністю використовуються з метою стабілізації кризових явищ в економіці.

Основним серед засобів фіскальної політики, найбільш універсальним і дієвим фінансовим інструментом виступають податки. Це пояснюється тим, що на відміну від решти інструментів, вони носять практично всеосяжний характер — зачіпають майже всіх юридичних осіб і практично все дієздатне населення. Так, їх питома вага в доходах бюджету сягає 90—95 %. Це надійні, стабільні й регулярні надходження, що обумовило їх широке застосування.

Податки — це надзвичайно потужний і дієвий інструмент фінансового впливу, а тому його використання має бути вкрай обережним. Так, один з найвідоміших економістів П. Самуельсон вказує, що: «фіскальна політика являється дуже сильною зброєю. ... Це подібна атомній бомбі, надто потужна зброя, щоб дозволити окремим особам і урядам грати з нею».

На сьогоднішній день податкове законодавство є недосконалим і саме це являється однією з основних причин негативного розвитку економіки в нашій державі. Протягом останнього часу робилося дуже багато спроб змінити ситуацію, пропонувалися різноманітні законопроекти, але реальні кроки у реформуванні податкового законодавства були зроблені лише в 2011 році, зокрема, прийняття нового Податкового кодексу.

Наразі податкове законодавство ще далеке від досконалості та вимагає подальшого реформування. Водночас, як свідчить досвід, постійне запровадження кардинальних змін у такій сфері, як податкова, не є правильним кроком, оскільки позбавляє платників податку стабільності, а остання, як відомо, є запорукою успішного бізнесу та економічного розвитку країни в цілому.

Таким чином, в основі діючої податкової системи повинні бути прямі податки, тобто податки, де об'єктом оподаткування є доходи фізичних осіб, прибуток юридичних осіб, земля, майно та капітал. При оподаткуванні доходів фізичних осіб повинна використовуватись диференціація ставок залежно від виду

діяльності та розміру отриманого прибутку. Також необхідно зменшити нарахування в фонд оплати праці та реформування системи соціального забезпечення; суттєво зменшити видатки на органи державної влади.

Отже, для впровадження стабілізаційної фіскальної політики та покращення економічного стану країни потрібно застосувати комплекс макрофінансових стабілізаторів і проведення грамотної державної політики, а саме необхідно забезпечення дієвого контролю за дотриманням фінансової дисципліни; приведення бюджетного процесу у відповідність з Бюджетним кодексом і Конституцією; зміцнення фінансової бази місцевого самоврядування, а подальше реформування податкового законодавства має бути послідовним і виваженим, а не стихійним.

Сохань А. О.

«Фінанси і кредит», 4курс,

ДВНЗ Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана

Науковий керівник — к. е. н., доцент Сафонова Л. Д.

МЕХАНІЗМ ФІСКАЛЬНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України набуває актуальності питання стимулювання інноваційної діяльності серед вітчизняних підприємств. Беручи до уваги той факт, що формування інноваційної економіки потребує значних фінансових ресурсів, необхідно віднайти найбільш прийнятні для нашої країни методи стимулювання.

Наявний рівень інноваційного потенціалу є визначальним фактором щодо можливостей, термінів і конкретних шляхів переходу національної економіки до інноваційної моделі розвитку. Як свідчать статистичні дані ООН, на початку XXI століття Україна посідала одне з перших місць у світі за кількістю наукових співробітників. Нині Україна залишається серед світових лідерів за більшістю напрямків фундаментальної науки (Україна нині є лідером серед країн Східної Європи за доходами у сфері IT-послуг).

Протягом останніх п'яти років інноваційна активність вітчизняних підприємств залишалася на низькому рівні: за 2008–